

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A SZÉCSÉNYI VÁLASZTÓKERÜLET 48-as ÉS FÜGGETLENSÉGI PÁRTJÁNAK HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szóke Jenő.

A szerkesztőség telefon száma: 6.

Előfizetési pénsek, reklamációk

és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére, s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Magyarország mezőgazdasági politikája.

A földmivelésügyi miniszterium munkaságának három évi sommázását azért adja közre, mert az a felfogás vezet, hogy a helyes irányban való előrehaladás és sikeres munkálkodás fontos eszköze, sőt elengedhetetlen feltétele az, hogy időről-időre megálljunk és a befutott útra visszatekintsünk. Nemcsak a jövőben való reményt és bizalmat merithetünk a múlt eredményeiből, hanem ezek szolgáltatják a legbecsesebb útmutatásokat is a jövő teendőire nézve, mert belőlük állapíthatjuk meg azt, hogy mily közel vagy mily távol vagyunk célunktól és mily feladatok a legfontosabbak célunk munkálása szempontjából.

Ennek az igazságnak köszöni a munka létrejövetelét, feladata visszapillantani a földmivelésügyi tárcának utolsó három évi működésére. Célja megmutatni, hogy mi történt ezen idő alatt, azért, hogy egyrészt a jövőben megoldandó feladatok annál világosabban álljanak előttünk, másrészt pedig mód nyujtassék az illetékes köröknek a tárca működését illetőleg a tárgyilagos hozzászólásra.

A szocialis téren reá váró kötelességek teljes tudatában igyekezett a tárca ezeknek megfelelni és a termelési ágak fejlesztésénél is abból a szempontból indult ki, hogy a

mezőgazdaság fejlesztése csak úgy nyugszik szilárd alapon, ha a földet közvetlen megmunkáló munkás és kltbirtokos is minél nagyobb hasznát látja a mezőgazdaság produktivitása emelkedésének, magyarázza meg a mezőgazdasági munkásügynek és a birtokpolitikai kérdéseknek az előtérbe nyomulását. Fontos törvényhozási intézkedések jelzik az e téren kifejtett működést. Ebbe a korszakba esik a gazdasági munkaházakról szóló törvény, valamint a cseléd-törvény meghozatala, hasonlóképp a birtokberendezésről szóló fontos törvények megalkotása és a birtokpolitika új fejlődésének korszakát megnyitó telepítési és ingatlan feldarabolási törvényjavaslat kidolgozása.

Szocialis feladatai mellett, az egyrs, a nemzet életgyökereit alkotó gazdasági ágaknak a gondozásáról sem feledkezett meg, a tárcá; az állattenyésztés fejlesztéséről és a borhamisításról szóló törvények meghozatala, a takarmányhiány enyhítésére irányuló akció, az állati oltóanyagok állami termelésére, az öntözés fejlesztésére, a növények állati és növényi ellenségeinek irtására vonatkozó intézkedései épp oly kétségtelenül bizonyítják ezt. Mint a sikeres termelés alapfeltételét képező gazdasági szakoktatás kérdésének folytonos fejlesztése, melynek érdekében a földmives iskolák számát gyarapította, a vallás-és közoktatásügyi miniszterrel egyetértőleg a gazdasági népiskolákról szóló törvényjavas-

latot előkészítette, a gazdasági tanintézeteket átszervezte, fejlesztette a kertészeti és erdészeti szakoktatást, fellendítette a népies szakirodalmat és a katonák gazdasági oktatásáról gondoskodott.

A tárcá sokoldalú működését nagy vonásaiban is vázolni, nehéz. A fentiek kiegészítéseképp csak a gazdasági termények értékesítésére nézve oly fontos vízi hálózat kiépítését célzó a vízi beruházásokról szóló törvényjavaslatot és a tárcának azt a törekvését kívánják felemlíteni, mely az Ausztriával létesített kiegyezésnél és a külföldi viszonylatokban a magyar mezőgazdaság értékesítése számára piacot biztosított, anélkül, hogy hazánk mezőgazdaságára zúditotta volna a külföld versenyét.

Hogy a földmivelésügyi miniszteriumban tervszerű és becsvágyó munka folyik a magyar föld szerzetelének jegyében, — azt eddig is tudtuk. De hogy mily elágazó a tevékenység, azt ez alkalmi műből fogják megítélni az érdekeltek. Ennek a könyvnek adattára beszámoló, s egyben a mezőgazdasági haladás tüköre. Tekintsünk bele sokan, mert nagy tanulságokkal szolgál.

A vaspálya állomáshoz gyalogjáró.

(Folytatás.)

De felvetem azt is: ésszerű-e, van-e egyáltalán értelme, hogy az uradalmi tagon átépíttessék meg a gyalogjáró?

TÁRCZA.

Feleségemhez.

Írta: Dóczy József.

Aranyhajú szőke kis menyecske!

Gyere ide, ülj le az ölembe;

Add ide a piros szádat

Hadd nyomok rá édes csókot szádat.

Szép szemedben a menyország kéklík.

Arany hajad, mint a csillag, fénylik

Csókod nélkül mit érne az élet?

A jó Isten de megáldott véled!

Színészházasság.

Írta: Zöldi Márton.

Komoly, legális házasságról volt szó. Két szerető szívnek törvényes frigyéről. A szerelmnnek első szálai a kuliszák félhomályában kuszálódtak össze, mikor Darnay Jóska a kitűnő bonviván és Izsá Jolán, a fiatal hősnő a jelenését várta.

Izsá Jolán jó hírnevéhez a gyanú árnyéka sem fért. Sőt, a mi a gyanú árnyékánál veszedelmesedd. Vastagné a drámai anya nyelve sem. Pedig ez a derék urnő ritka

intuitással és hámulatos memoriával tartotta számon harminc év óta pályatársnőinek összes bottlásait. Valósággal lajstromolta, leltározta és raktározta a bottlásokat.

Nagy gyűjteménye volt belőle. És ha kellett, — azaz ha nem kellett is — úgy idézte az egyes bottlásokat dátumszerűen, mint a történelem professzora a marathoni csatát vagy a szatmári békét.

De Izsá Jolánra vonatkozólag nem minden keserűség nélkül így nyilatkozott:

— Nem tudok róla semmit abszolúte semmit.

Annál több volt Darnay Jóskának a rovasán. Ez a fiatal, könnyűvérű színész javíthatatlan szoknyahős hírében állott s mikor szemére hánytorgatták, szinpadai emfázissal kezét szívére téve, így kiáltott fel:

— Egészen a Stuart Mária esete: jobb vagyok a híremnél s talán jobb Stuart Máriaénál . . .

És mégis mikor hírül adta, hogy Izsá Jolánt feleségül veszi, a gratulációk őszintén omlottak feléje. Még a rettenetes nyelvű drámai anya is összeillő párnak mondotta őket, a kiktől nem sajnálja a szinpadai anyai áldást.

Másnap tizenegy órára volt az esküvő kijűzve.)Notabene a polgári kötés előtti

időben történt.) Az igazgató, az öreg Nyír, a legszebb atillát választotta ki a garderopból, hogy méltóan feszíthessen mint nágynagy a templomban.

A közönség soraiban is élénk érdeklődés mutatkozott a művészi frigy iránt.

De a dolog nem ment simán, Történt ugyanis, hogy az esküvő előtti napon Dranai Jóska, a vőlegény, a színházban találkozott egy kedves iskolatársával, a csákosai jegyzővel. A találkozás örömeire elhatározták, hogy egy-együt vacsoráznak, sőt ünnepet rendeztek a vacsorából, a legényélettől való bucsuzás ünnepét.

Ugy is történt. A város szélén volt egy kis vendéglő, hol a csákosai jegyző kocsija állott. Ott mulatott a vidám kompánia éjjélig. Nagyrésze aztán zsépen haza ment, csak a két iskolatárs marad együtt s még jó sokáig elbeszélgettek a gimnasiumi életéről, az öreg professzorokról és a többiről.

Már szűrkölni kezdett nyári égbolt, mikor a csákosai jegyző hírtejen befogatott.

— Sietnem kell — mondotta — mert reggel a szolgabíróra várom.

Megölelték egymást és a jegyző elhajtattott.

A fiatal bonviván ott állott a korcsma tágas udvarán. Gondolkodott egy ideig.

A kijelölt utirány s a közut közé eső területnek négyzetölével nyolckoronáért megvételére pénz nincsen. Pedig ugyancsak dushalkodni kellene benne, hogy erre kerüljön és hogy megvétele elfogadhatóvá tétessék. Mert ligetnek sem éri meg. Meg kellene érte adni az árt, a mit kérnek, mert a gyalogjáró ut területét igen, de többet ennél kisajátítani nem lehet. A gyalogjáró arra mocsárnak vezet. A mire nem lehet felelet, hogy el lehet tölteni. Mert nem erről, hanem inkább arról kell hogy szó legyen, hogy ott mellette npület sort állítani közegézség ellenes. De erre és arra, hogy ott utcát hasítsunk gondolni sem lehet, mert ott van a vaspálya kanyarulata s a vaspálya s a tervezett gyalogjáró közt épületsor állítására elég és megfelelő hely nincsen. De arra sincsen, hogy a tervezett gyalogjáró s a létező közut közt levő területen épülhessen épület sor. S ha ott utat állítunk, homlokzattal arra s háttal a közutnak? Holott ez a közut hivatott irányánál, fekvésénél és annál fogva mert van, terjeszkedés esetén utca területé válni. A gyalogjáró természetesen helyesen csak a közut mentén vonulhat. Arról a szakvéleményről nem is szólok, hogy a közutnak három féle szétágazásánál a gyalogjárónak a közuton átvitele életbiztonság ellenes. Holott ez a szempont mindent ural. Hanem hogyan folytatódik tovább? Azt nem tudom, a vasut jogtalanul birja-e a területet, a mi helye lehetne. Kérésre azonban bizonyosan nem adná vissza! És ki biztosíthat a per sikeréről? De befejeződnék e három év alatt? Vagy úgy állítanánk e fel a gyalogjárót, hogy legyen adpig a meddig most is könnyebben eljuthatunk a községből és községbe, hanem a hol a terület is legszűkebb, a forgalom is legnagyobb, az állomás épületig vezető utszakaszon, ott ne legyen? Ahkor nem érdemes az egészről még csak beszélni sem.

Bele menne abba, hogy a gyalogjáró az uradalmi tag felől állítassék fel, — zsák utcába kerülünk.

Vagy nem tapasztaljuk-e, hogy az egész ügy megfeneklett? S ugyan mozdul-e valaki, hogy kihuzza?

Ilyen következései vannak, hogy nem átgondolt terv szerint fogtunk hozzá. S a mi iránytól hivatalos formában, hivatalos elfogadott indokolással eltértünk, lehet e arra újra visszatérni?

Nem valami biztató kilátások. Arról meg többé szó se legyen, hogy más segítségével s más mint községi közútló ut minőségében állíthassuk elő azt a gyalogjárót, akár mibe kerül, — mikor mi magunk kereszteltük el annak.

Szóval minden módon rosszabbul állunk a gyalogjáróval, mintha eddig semmit se tettünk volna s mintha felállítására csak gondolnánk, — most először.

A gyalogjáróról szólva, nem lehet Szécsény jövő fejlődéséről nem beszélni. Mikor szükségesnek itélem — mert annak itélem — a jelen szüksége mellett nem kisebb fontosságú előttem, hogy a jövő fejlődés utirányát van hivatva jelölni s mondjuk ezt elő is segíteni.

A gyalogjáró a közut mentén lévén vezetendő, Szécsényből kifutó csak is a közut jobb oldalán lehet azt vezetni. Azért mert Szécsény a hely fekvésénél s a vaspálya irányánál fogva csak is arra terjeszkedhetik. Ebben az, valjon az uradalmi major helye, vagy a Prágai fatelep környéke épül e be először, — mellékes. A területért egész Prágai fatelepig fizetni sem kell. Az is mellékes, hogy a major kijárat, a Donner fatelep kijárat, az Endrefalva felé vezető ut torkolata azon oldalon van; ez az ut valamikor utca terület lesz s ha egyszer házsor épül ott, a kijáratok száma szaporodni fog. Az ev. gyülekezettel ésszerűen méltányosan el lehet a terület megszerzése kérdését intézni, csak ne beszéljünk üdülő helyről, meg platán fákról, meg hat méter széles gyalogjáróról, a mi mind nem tartozik a szükséges gyalogjáróhoz és ennek felállításához. A Rákoci uton, Rákoci téren, Kossuth utcán, Erzsébet sétányon ültessünk platán fákat. Az utódok gyönyörködletésére. Mert nem fognak azok a fák az égig nőni egy nap alatt. — Ily móddal rendelkezésre állhat a terület a gyalogjá-

róra szükséges szélességben egész a vaspálya állomás épületéig, a mely előtt a kocsí uton át lehetne alkalmas átjáró előállítani.

Magát a gyalogjárót pedig kilehetne építeni aránylag olcsón: kő alapozással, a tetejét homokolva; olyan móddal mint most az automobil versenyre a kassa—budapesti állam utat igazítják; vagy a mint a Donner fatelepig a közut szélén a gyalogjárásra a terület alkalmassá van téve, őszi és tavaszi hetes esők esetében is.

Ezekben nagyon is csak egyéni nézetet vázoltam, a gyalogjáró kiépítésének a létező viszonyok közt tényleg egyedül lehetséges módjáról. Tényleg való lehetőségéről beszélek, mert a hivatalos eljárás más nyomokon került utvesztőbe.

Meg azért is, mert hivatalos formák szerint való eljárás mellett ebből sem lehet semmi. Hanem ha egy két ember, a kikre az intézése tartozik, magáévá teszi az ügyet, az ev. gyülekezet vesetőségével a terület átengedés kérését tisztázza és arra megállapodik, a gyalogjáró tervét s költségvetését összeállítja, szóval mindent elintéz, a mi kel, hozzá, hogy a gyalogjáró létesülhessen s akkor áll elő a képviselő testületnek: feltehető, hogy ez közmegnyugvásra szívesen határozza el, a mi a létesítésre tartozik. Vagy is akkor mind azt, a mi eddig a papiroson történt, mert csak ott történik, félre lehet tenni, s hivatalos formában a szentesítést mindenre megadni. Akkor majd a felsőbb jóváhagyás is kinyerhető lesz, mert az ügy megfelelő világításba helyezve nem az a körülmény fogja uralni, hogy az uradalmi majorból bűzös lé árad s ez az arra menők egészségét veszélyezteli, tehát nem szabad arra rendes gyalogjárót építeni. Persze rendes gyalogjáró nélkül porban sárban arra taposni s annak a bizonyos bűzös folyadékának tisztátalanságait a lábbelik szárain rendes gyalogjáró nélkül szerte hordani most, — ez szabad.

Minden épelméjű ember szívesen adóznék elismerésével annak, aki megcselekedné.

— Most hazamenjek, meglátják, hogy hajnalban . . . ez nem illik az esküvőm napján . . . de az bizonyos, hogy álmos vagyok . . . Jó lenne egy kissé ledőlni . . . ha csak egy órára is: . . .

Körölnézet és megpillantott az udvar közpén egy hatalmas szénás szekeret. Pillanatig sem habozott, macskaügyességgel felkuszott a széna tetejére, feje alá csapta puha kalapját, magába szította a fris szénaillatot és két perc múlva elaludt . . .

Mikor felébredt, bámészan tekintett körül. Akármerre nézett, nem látott egyebet, mint végtelen síkságot, itt-ott egy kis délibábot és messziről egy-egy toronynak csillogását a napfényben . . .

Hogy került ide? Mi történt vele? Semmi egyéb, mint hogy kivlék a szénás szekeren a messze tanyára. A szénás ezekér gazdája maga is nagyot csodálkozott, mikor a ritka vendég leereszkegett a széna tetejéről.

Csakhamar tisztában voltak a helyzettel. A derék tanyásgazda tréfás oldaláról fogta fel a dolgot.

— Hát a fuvarért nem kérek semmit, ha egyéb baj nincsen.

— Dehogy nincs — mondotta kétsébeesett arccal — nekem ma délelőtt esküvőm van.

— Az nagy sor.

— Tizenegykor a templomba kell lennem. A gazda a nap felé fordította tekintetét, aztán egy asztronomus biztossággal így szólt:

— Abból hajosan lesz valami. Tizenegy órának alig van egy fél óra hujja . . . Innen pedig a legjobb hajtással is két óra kell, imre beérünk.

— Nohát akkor sielni kell.

— Nohát akkor sietni kell.

A gazda emberséges ember volt, nem nógatta magát, hanem lehánylák a szénát, pihent lovakat fogott be és hajtattak a város felé.

A násznép pedig ott várakozott a templom előtt. Eleinte türelmesen, aztán egyre fokozódó türelmetlenséggel. A tisztelendő úr minduntalan kérdeztette, hogy megérkezett-e már a vőlegény?

Mikor a delet elharangozták, az igazgató sűrűn pislogott, aztán megszólalt:

— Ebből az esküvőből sem lesz prédikációs halott.

A dráma anya kategorikusabban nyilatkozott:

— Megszökött a gazember! Sejtettem, azaz tudtam . . . mindenesetre megmerem

volna esküdni rá . . . Nem az első eset prakszisomban . . .

És hamarosan citált egy csomó analog eteset.

Csak a menyasszony őrizte meg nyugalmát. Akármit beszéltek is, egykedvűen mosolygott. Biztos volt, hogy vőlegénye meg fog érkozni. A szíve tudatta vele, hogy az emberi elvetemedettségek az a mértéke nem lehetséges annál a derék fiunál, ki még tegnap is a világ legboldogabb emberének mondotta magát.

Ez a nyugalom izgatta, ingerelte a drámai anyát.

Szinte gyűlölködve nézte a menyasszonyt. Hogy tud így bizni, hinni . . . annyi keserves csalódás után, a mi őt, tudniillik a drámai anyát érte. Nem is tudta megállani, hogy ki ne fakadjon:

— No, te megjártad . . . Azaz gratulállok . . . jobb, hogy most szökött meg, mint a házasság után két héttel . . .

Alig mondta ki ezeket a szavakat, mikor parasztszekér robogott a templom elé. A parasztszekérről a fiatal bonviván, a vőlegény ugrott le az izgalomtól kipirult arccal.

Oda rohant a menyasszonyhoz, kezét csókolt és harsányan kiáltotta:

H I R E K.

Esküvő. Barca Kálmán ügyvéd, közszere-
tetben álló polgártársunk háza május 29-én
fényes családi ünnepélynek volt színhelye.
Ugyanis kedves leánya Barca Ella e napon
tartotta esküvőjét Dr. Gyulay Elemér egye-
temi tanársegéddel, a kiváló hírvő fővárosi
orvossal. Úgy a polgári, mint az egyházi
házasságkötés a háznál folyt le. — Pálcás
násznagy Veres Imre cs. és kir. kamarás volt,
a nászmenet élén a remek virágbokrétával
diszített násznagyi bolot vité. Násznagyok s
egyszersmind a polgári kötés tanui pedig a
menyasszony részéről Dr. Bezerédy Viktor
belügyminiszeri államtitkár, a vőlegény rész-
ről Kurz István tolnamegyei nagybirtokos
voltak. Az esküvőt gazdag terítékű lakoma
követte, mely után az ifjú pár elutazott. —
Sok szerencsét és boldogságot nekik!

Ipari munkások felmentése a kereseti adó alól.
A pénzügyminiszter elrendelte hogy azok az
ipari munkások, — segédek vagy gyári al-
kalmazottak, — akiknek keresete a közönsé-
ges napszámot meg nem haladja, kereseti
adót nem tartoznak fizetni.

A kisiparosok gépbeszerzését. Kosuth Ferenc
miniszterünk megkönnyíteni iparkodik azért,
hogy „Gépbeszerző szövetkezetet” szándéko-
zik létesíteni, melynek az lesz a hivatása,
hogy tagjai részére számlát nyisson és rész-
lejtőrésztésre — ügynökök kizárásával —
oly gépeket szerezzen be, amely a magy.
kisipart a gyáripár versenyével szemben
emelni képes legyen. Ezen szövetkezet részére
miniszterünk a legmesszebbmenő erkölcsi
és anyagi támogatást is kilátásba helyezte.

Megostromolt iroda. Az Országos Gyerme-
védő Liga nemrégiben egy nyilatkozatot bo-
csájtott közre, melyben közelebbről kijelen-
tette, hogy az általa rendezett tombolajáték
minden egyes sorsjegye feltétlenül nyer egy
arany vagy ezüsttárgyat. A tamaskodók tá-
hora azonban ezen nyilatkozat után sem szü-
nt meg s közülök egy kíváncsiságból felment
a Liga sorsjegy irodába, hogy a nyilatkozat-

Ha úgy tetszik mehetünk.

Az álmálkodó násznép némán követte
őket, negyedóra múlva, mint férj és feleség
jöttek ki a templomból . . .

Csak ázután beszélt el éjjeli kalandját
a fiatal férj . . . Mindenki mosolyogva hall-
gatta . . . Még a drámai anya is kibékült
azzal a keserű gondolattal, hogy az egyszer
hibásan jószolt. Aztán gyöngéden kiszedte a
fiatal férj hajából az apró szénaszálakat . . .
és sok boldogságot kívánt neki.

A lakodalmat este az igazgató lakásán
ünnepelték meg. Természetesen sokat mulat-
tak a szénás szekér fölött, melynek csaknem
végzetes szerep jutott.

Az öreg tisztelendő nem állotta meg szó
nélkül. A második fogás után nagy gravi-
tással felemelkedett pohárral a kezében. Szép
szavakkal áldotta meg az új frigyét, aztán
így fejezte be szavait:

— A mi a fiatal férj urat illeti, annak
az írás szavait citálom . . . Az írás szerint
a részeg embernek a szénás szekér is kitér,
de én okosabbnak, ildomosabbnak és cél-
szerűbbnek találom, ha a részeg ember tér
ki a szénás szekérről . . .

Hatalmas tüss zendült fel utána . . .
Még a drámai anya is jóízűen kacagott. Úgy
lehet először életében . . .

ban foglal állítás igazságáról közvetlenül
szerezzen meggyőződést és a nyereségtár-
gyakat személyesen is megtekintse. Tapasz-
talatairól egy a Liga igazgatóságához intézett
nyílt levélben számol be, a közvetlenül szer-
zett meggyőződés alapján erősítvén meg a
Liga állításának igazságát és elragadtatással
szólva a nyereségtárgyakat képező éksze-
rek művészi kidolgozása és izlásses voltáról.
Ennek nyomán most a sorsjegy iroda egész
napon át valóságos ostromnak van kitéve,
mert mindenki kíváncsi a szenzációra, hogy
milyenek azok az arany és ezüsttárgyak, me-
lyeket 1 korona 50 fillér olyképp lehet nyerni,
hogy az illető vevő e mellett a sorsjegy vá-
sárlással még egy humanus intézményt is
támogat. Sorsjegyek már csak felette korlá-
tolt számban kaphatók a Liga központi sors-
jegyi irodájában Budapest, IV., Ferenciek-tere
4 szám és az egyes dohánytőzsdékben. Jó-
tékonyági sorsjegyeknél oly record, amilyenre
eddig alig volt példa!

Testvérnyilkosság. Király Boldizsár és Ki-
rály András varsányi lakosok f. hó 2-án
mezei munka közben összeeszkedtek. A vesze-
kedés hevében Király Boldizsár a kezében
lévő kaszával testvérét háromszor fejbeütötte
miáltal Király András azonnali halálát okozta.
A tettes elment hazulról, hogy önként jelent-
kezzék a kir. ügyészségnél.

Hirdetmény. A „Henrik porosz kir. herceg”
nevét viselő nemzetközi társas automobil uta-
zás menetlevele akként állapotott meg, hogy
a versenyen résztvevő mintegy 150 automo-
bil Nógrádvármegye határát Ostán és Kétker-
esztút községek között f. évi június hó 12-
én (szombaton) délelőtt 1 óra 30 perc és dél-
után 1 óra 30 perc között lépi át és az ál-
lamuton Kétkeresztúr, Pinc, Losoncapátfalva,
Losonc r. t. város, Panyidaróc, Vilke, Tóthics,
Nógrágszakal, Ludány, Szécsényhalászi, Pös-
tyén községrész, Húgyag, Órhalom, Balassa-
gyarmat, Ipolyság, Érsekvadkert, Rétság, Szen-
dehely községen áthaladva Vác előtt hadgja
el a vármegye területét.

Az automobilon Losonc r. t. város te-
rületén 11 órától délután 2 óráig, Balassagyar-
mat nagyközség területén pedig délelőtt 11
óra 40 perctől délután 3 óráig haladnak ke-
resztül. Ekként az utolsó automobilon Nógrád-
vármegye területét délután 4 óra táján fogja
előre láthatólag elhagyni.

Figyelmeztetem ezért a közönséget, hogy
a jelzet napon a budapest—vác—balassa-
gyarmat—losonc—rimaszombati állami uton
a közlekedés a gépkocsik sűrű és gyors
közlekedése folytán az egyes járművekre ve-
szedelmes lehet.

Ugy a saját valamint a közlekedő auto-
mobilon biztonsági érdekéül tehát ezen ut-
vonalon a közönség június 12-én csak elker-
ülhetlen szükség esetén közlekedjék és inkább
használja a kerülő vagy párhuzamos közuta-
kat. A mennyiben használata elkerülhetlenné
válnék úgy az első automobilon megjelenésétől
az uttestről mindenki lehetőleg térjen le jár-
művével vagy pedig azzal a legelőzlebbi be-
futó utra hajtsa ki.

Balassagyarmaton 1909. évi május 24-én
Nagy Mihály alispán.

Szinészet.

Mint már a múlt számunkban is jeleztük,
Szabadhegyi Aladár kitűnő társulata meg-
kezdte előadásait és amint a múlt számunk-
ban a közönség részvételeiről írtunk, ezt
most csak ismertethetjük. Csodálatos dolog,

hogy a közönség éppen ezen társulatot nem
pártolja, amelynél pedig városunkban még
jobb nem volt. Reméljük, hogy a hátralévő
pár napon még kipótoljuk azt, amit eddig
elmulasztottunk.

Részletes referádánk a következő:

Az első előadás volt a Zsába, melyben
igazgatónk igazán remekelt. Nemkülömben
megérdemelték a közönség tapsait a bájos
naiva: Gáspár Anna, továbbá Szigethy Antal,
Ács József, Sebestyén Mariska, Erdős Jolán,
Szirmai Jozefin is.

Második előadás a „Dancigi hercegnő”
operett, amelyben a társulat csillaga: Sebők
Sári primadonna mutatkozott be és felelt
meg a hozzá fűzött várakozásnak. Gyönyör-
ű hangja, mely különösen a felsőbb regist-
terekben érvényesül, elragadta a közönséget.
Játéka hasonlóképp nagyon jó. Kitűnő volt
Sebestyén Mariska soubrette. Élénk tempe-
ramentuma szinte qualificálja őt a játékra.
Nagyon kedves volt Gáspár Anna. A férfiak
közül kitűnt Ács József, Pintér Dezső, Szi-
gethy Antal. A díszletek nagyon szépek voltak.

Harmadik előadás volt a „Szalma öz-
veg” vigjáték. Az összes szereplők kivétel
nélkül nagyon derék munkát végeztek. Az
őszjáték kitűnő volt. A nézőkör csekély kö-
zönsége folyton kacagott a jó darabon és
élveszte és bő tapsaival jutalmazta a derék
színészeket.

Negyedik előadás: „Forgószél kisasz-
zony” vigjáték. Nagyon kedves volt Erdélyi
Anna, ki hercigen alakította a kis cukrász-
szerepét, jók voltak: Szirmai Jozefin is her-
cig volt két kis színész: Kovács Böske és
Kardos Editke. Férfiak közül jók voltak:
Szabadhegyi Aladár, Szigethy Antal és Pintér
Dezső, valamint Kálny István, Ács József és
Nagy Imre.

Ötödik előadás volt a „Tatárjárás” Ugy
előadás, mint az őszjáték semmi kívánni
valót sem hagyott maga után. A díszletek
gyönyörűek. Sebestyén Mariska szerepében
valósággal remekelt. Kitűnők voltak Sebők
Sári, aki ezen szerepével megmutatta, hogy
nem csak énekelni, hanem játszani is reme-
köl tud és igen csodálkozunk, hogy a direc-
tor e tehetséget jobban igénybe nem veszi.
Hasonlóképp nagyon jó volt Gáspár Anna,
valamin a férfiak között Kálny István, aki a
tartalékos hadnagy szerepében a legkitűnőbb
alakítást nyújtotta.; továbbá Szigethy Antal
és a director kitűnők voltak. A csekély kö-
zönség elragadtatással élvezte a remek elő-
adást.

Hatodik előadás (vasárnap) délután
„Bob herceg” operette melyet szintén nagyon
jó adtak. Nagyon jók voltak Sebestyén Ma-
riska, Erdélyi Anna és Erdős Jolán.

Vasárnap este „Csillaghullás” népszinmű,
hol Gáspár Anna Drámai szerepében csó-
dálatos szépen játszott. Sajnálattal láttuk,
hogy Sebők Sári össze-vissza egy pár szavas
szerephez jutott e darabban, kit sokkal job-
ban szeretünk hosszabb és tartalmasabb sze-
repren élvezni.

Hétjőn délután „Smólen tóni” címe
„Csókkirály”. Ez utóbbi volt az első, amely-
ben telt ház volt. Úgy látszik a jó hír még
csak kijut a közönség körébe és tömegeseb-
ben keresik fel a színházat. A szereplők kö-
zül igen jók voltak: Erdélyi Anna, Sebes-
tyén Mariska és a férfiak között Szigethy
Antal. A díszletek gyönyörűek és nagy tel-
tűnést keltett a „három cizca” . . .

Eladó szőlő Szécsényben!

1 és egynegyed hold teljesen beült termő szőlő és 3 hold lapos szántó föld, borház, egy szoba berendezéssel eladó.

Cím a kiadóban.

Ne mulassza el megízlelni a természetes alkalikus sulfatus

GYŰGYI
gyógy- és borvizet

mert ez nemcsak kitűnő borviz, hanem jónak bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsavnyúság, gyomorhurut, aranyeres bántalmak, alhasiizosaga, sárgaság, elhízottság, vese- és hólyaghurut eseteinek gyógykezelésére.

Kapható: Fűszer-, csemege üzletekben és vendéglőkben. 4-6

GLATSTTEIN ADOLF

— **könyvnyomdája,** —

könyv- és papirkereskedése,

Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legutó-
nyosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képeslevelezőlapokban.

Nagy raktár:

Irodai-papir, levélpapir valamint dobozpapírokban.